

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **M. B.**,

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 marca 2022 r.

wniosku obrońcy o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu z tytułu sporządzenia i wniesienia kasacji,

na podstawie § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz.18),

postanowił:

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. J., Kancelaria Adwokacka w W., kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, z tytułu sporządzenia i wniesienia kasacji z urzędu.

UZASADNIENIE

Adw. J. J., jako wyznaczony skazanemu w postępowaniu kasacyjnym obrońca z urzędu, wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie sygn. II AKa (...). Postanowieniem z dnia 23 lutego 2022 r., sygn. V KK 686/21 Sąd Najwyższy oddalił kasację jako oczywiście bezzasadną. Jako, że obrońca skazanego nie złożył stosownego wniosku, zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w

sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, nie zostało na jego rzecz zasądzone wynagrodzenie. Wobec uzupełnienia tego wniosku i uprzedniego wywiązania się z nałożonego obowiązku sporządzenia i wniesienia kasacji w imieniu skazanego, zasadnym okazało się zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu, co znajduje podstawę prawną w treści art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze. Określając wysokość wynagrodzenia kierowano się treścią § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 oraz § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu oraz przepisem § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym należna od Skarbu Państwa opłata podlega podwyższeniu o stawkę podatku od towarów i usług. Stwierdzenie niekonstytucyjności § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (wyrok TK z dnia 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19, LEX nr 2952994) nie stanowi podstawy do orzekania kosztów należnych obrońcy z urzędu z wyłączeniem wymienionych powyżej regulacji prawnych.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji postanowienia.